

Nr 129

Av herr **Larsson** i Stockholm, om upptagande av nya förhandlingar angående polislönereglementet.

1954 års polislönereglemente har inte förmått att stilla den oro bland polispersonalen i riket som rått sedan flera år. Som motiv för att den kommunalt anställda polispersonalen skulle underställas ett statligt löne-reglemente anfördes bl. a. just, att osäkerheten om polistjänstens värde i lönehänseende var en av de förnämsta orsakerna till missnöjet bland polis-männen. Den kommunala lönesättningen var, som bekant, högst olika på skilda orter. Den mest markerade löneskillnaden för polisen fanns dock mellan storstäderna, Stockholm och Göteborg, och de utpräglade landsorts-distrikten.

Utredningen som föregick förslaget om ett enhetligt löne-reglemente för polispersonalen förbisåg emellertid enligt min mening vissa fakta vid värde-ningen av polistjänsten. Sålunda fästes inte tillbörlig vikt vid det förhållandet att inom polisen har även personal i låg tjänsteställning ett stort person-ligt ansvar, som motiverar en högre lönesättning. Fastställandet av re-krutlönen till 11 lönegraden, vilket innebar en sänkning genomgående för hela landet, var därför inte ägnat att locka för yrket lämplig personal. Den personliga risken, som för storstadspolisen är särskilt framträdande, har heller inte tillräckligt beaktats.

Det mest betänkliga i förslaget, som sedan i det närmaste oförändrat blev antaget, var dock att det för Stockholms och Göteborgs polismän inne-bar en löneförsämring. Polisförbundet tillstyrkte visserligen förslaget, dock icke enhälligt, men reaktionen bland de nämnda städernas polismän blev så stor att en brytning med förbundet gjordes oåterkallelig. Den kon-fliktsituation som nu råder har, speciellt i Göteborg, skapat ett läge som blir allt ohållbarare. Det finns all anledning att se med oro på utvecklingen, i synnerhet som konflikten nu hotar att sprida sig och få landsomfattande karaktär.

Frågan bör lösas på ett sådant sätt att garantier skapas för att poliskåren i riket erhåller en såväl kvantitativt som kvalitativt god sammansättning. Det vore olyckligt om man på grund av rekryteringssvårigheter tvingades att vara mindre nogräknad vid anställandet av personal. Mig synes lämp-ligast vara att med vederbörande organisationer upptaga förhandlingar avseende en revision av nu gällande avlöningsreglemente för polisper-sonalen. Detta så mycket hellre som ett ur förhandlingssynpunkt nytt

läge inträtt i och med att den av polisföreningarna i Stockholm och Göteborg bildade organisationen nu har tillerkänts förhandlingsrätt.

Med stöd av det ovan anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att förhandlingar upptages med berörda parter i avsikt att åstadkomma sådan ändring i polislönereglementet att lugn och arbetsfred återställes inom polisväsendet.

Stockholm den 25 januari 1955

Martin Larsson,
Stockholm